

הרב אלימלך בר שאול

כבוד בנים*

ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם... (בראשית לא, נד)

ובדברי רז"ל: "וכי אחיו היו? אח אחד הוה ליה והלואי קבריה, והלא בניו היו? אלא, כשהגיעו לשכמו דימה אותן לו וקרא אותן לו אחים" (קהלת רבה, ט).

הורים, ובייחוד הורים מסורים ביותר, מצפים ליחס של כבוד מצד ילדיהם. ואמנם, זוהי מצות התורה: "כבד את אביך ואת אמך" – "איש אמו ואביו תיראו". וגדולה וקדושה וחמורה מצווה זו, ואשרי מי שזוכה לקיימה כמאמרה, בשלמותה, בכל דקדוקיה וכוונותיה.

אבל גם על ההורים ישנה חובת כיבוד כלפי ילדיהם שנתבגרו. זוהי חלק ממצות חינוך שההורים מצווים עליה. על ההורים לזכור שילדים שנתבגרו דורשים הכרה בבגרותם, ואינם רוצים שיוסיפו לראות בהם ילדים. ואם אין מכירים בבגרותם, או אפילו מתעלמים ממנה גרידא, הרי הם נוטים להוכיח את בגרותם ע"י התמרדות בדיבור או גם במעשה, וסופה מי ישורנו ומי ישערנו.

על ההורים להכיר מייד בסימני בגרות גופנית ורוחנית של ילדיהם, להסתגל אליה ולהכיר בה, ולהוכיח הכרתם זאת להלכה ולמעשה. ואז יוכלו מחדש להיות מחנכים טובים ונשמעים לילדיהם שנתבגרו. אשרי ההורים העומדים במאמץ זה בכל יכולתם, ואשרי הילדים הזוכים להורים כאלה.

* מתוך ספרו 'ריח מים', עמ' 68-69.